1. □□□□□□□□□□□□□□.

பஞ்சின் மனெ்மை உன் கன்னமாக
விஞ்சும் அழகால் உள்ளம் கனலாகுதே
அஞ்சும் மனமின்றி ஆசையாய்த் தொடுகிறனே்
கொஞ்சமும் பயமின்றி உன் அம்மா ஏசுவாரனெ்று

அன்னமே வருவாயா அழகுப் பனியில்
உன்னதமாய்ச் சறுக்கலாம் பனியால் எறியலாம்
சின்ன சடெிகளின் தண்டுகளில் பனியும்
என்ன அழகாய் அப்பியுள்ளது பனிப்□

வபெ்பத்தில் உருகிக் கண்ணாடியாய் மின்னும்
ஓப்பனையறற்ற அழகு பிரம்மன் சிருட்டியாய்
கறற்பனையிலும் காணவியலாது வபெ்ப நாட்டினருக்கு
சிறற்பம் சதெுக்கியதாய் எத்தனை பனிப்□க்கள்.

வானமே ப□மிக்கு இறங்கியதாக பரெும்
தானமான கவின்கலபை் பனிப்□க்கள் கூளிரில்
தனேமுத அதரபானம் அருந்தி ச□டறே்றும்
நாணமற்ற இணகைளிங்கு ம□லகை்கு ம□லை

2. □□□□□□□□

மனேகை - விசுவாமித்திரரின் மரோகனக் காதலில்
மதேினியில் உதித்தாளொரு பணெ் மகவு.
மமே்பாடு கடமயைனெ வனத்தில் கவைிட்டனர்.
தம்பிரானருளால் சாகுந்தலப் பறவகைளால் ச□ழப்பட்டது.
கன்வ மகரிஷி கண்டெுத்து சகுந்தலயைானாள்.
கண்ணாக வளர்த்தார். காந்தவழெில் கொண்டாள்.
கண் பறிக்கும் அழகு தவேதயைானாள்.
கானக இயற்கயைில் தரோழியரோடுலாவினாள்.

அரசன் துஷ்யந்தன் வடே்டயைாட வந்தான்.
அழகிய பூள்ளிமானால் கன்வர் ஆச்சிரமமருகினான்.
அங்கு வடே்டயைாடலாகாதனெவறிந்து இயற்கயைை இரசித்தான்.
அங்கயற்கண்ணிகளனெத் தரோழியருடன் சகுந்தலயைகை் கண்டான்.
மரெுகறேிய பருவம் பரோதயைறே்ற மயைலானான்.
மலெ்லிசயைனெக் காதலிருவரயைும் சுறு்றிப் பிணதை்தது.
மொழிகளும் விழிகளுமிணந்தை. கந்தர்வ மணமுடித்தனர்.
மகிழ்ந்து கலாவி இராசமுத்திரமைோதிரமீ ந்து பிரிந்தான்.

துஷ்யந்தன் மரோகத்தில் மகிழ்ந்து மயக்கமானாள்.
தூர்வாசருக்கரிய ஆசிரம வரவறே்பின்றிக் கரோபமானார்.
எந்த நினவைில் எனை மறந்தாயரோ
அந்த நினவைுடயை வனுன்னை மறப்பானனெச் சபித்தார்.
அடயைாளம் கண்டாலமே நினவைு திரும்புவானனெ
சாப விமரோசனமும் கொடுத்துச் சனெ்றார்.
சகுந்தலை மரோதிரத்தை நீ ரில் தொலதை்தாள்.
கூழந்தை பறெ்றடெுத்தாள். துஷ்யந்தன் வரவில்லை.

பிள்ளையுடன் அரசவகை்கூச் சனெ்றாள். நினவைிழந்த
அரசனவளை நிராகரித்தான். காலம் கடந்தது.
சமெ்படவரால் மரோதிரம் கண்டு நினவைடந்தை்தான்.
கண்ணுவராச்சிரமத்தில் சிங்கக் கூட்டியதை் தூரத்தும்
மகனரோடு தாயயைும் கண்டிணந்தை்தான்.
காளிதாச காவியம் சொல்லரோவியம் சாகுந்தலம்.

3. □□□□□□□□□ □□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□

[redacted] பதுடதாம்.